

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1142

02.02.2025 (136)

Ļaunuma ģēnija izglītība

Gerhard Lauck

8. daļa

Amatpersonu apmācība

Daudzsološu jauno virsnieku apmācība vēlāk kļuva par vienu no maniem svarīgākajiem un gandarīt spējīgākajiem uzdevumiem. Šiem "jauniešiem" jau bija liela pieredze. Viņi bija sevi pierādījuši. Tagad mēs paaugstinājām viņu apmācības līmeni.

Kādu dienu viņiem būs jābūt *labākiem par mums!* - Jo arī ienaidnieks laika gaitā kļūs labāks.

Šīs mācības bieži vien notika reālas pazemes misijas laikā. Tā sakot, "tiešā ugunī".

Šeit ir daži no maniem mācību paņēmieniem:

Apstājieties! Klausieties! Mācieties!

Starp drudžaino darbu un steidzīgajām sarunām es pēkšņi apstājos. Es pagriežos pie praktikanta, skatos viņam acīs un saku: ***Apstājieties! Pievērsiet tam uzmanību! Atcerieties to! Es paskaidrošu vēlāk! Atsaucē XYZ.*** Tad es daru vai saku kaut ko *šķietami triviālu, varbūt pat pavisam muļķīgu!*

Nākamo dienu vai pat nedēļu laikā es to daru vairākas reizes.

Šobrīd es jau esmu sācis savienot vismaz dažus punktus. Viņš sāk saskatīt likumsakarības. Manam neprātam ir metode. Un šis neprāts ir daļa no lielāka plāna.

Atcerieties, kad es izveidoju [jebko] un devu tam atsaucē nosaukumu XYZ. Lūk, KĀPĒC es to darīju. Es biju paredzējis šādu iespēju, lai gan toreiz tā šķita ļoti maza, un apzināti veicu šo konkrēto darbību kā piesardzības pasākumu. Tā nebija nejaušība vai nejaušība.

Šāda veida demonstrācija izrādījās ļoti efektīvs mācību paņēmieni!

Tas bija bezgala pārāk par "viltus jautājumu", kad skolēnam ir jānojaus, kādu atbildi "skolotājs vēlas".

Acīmredzot es nevarēju zināt nākotni! Šis nebija "falsificēts" mačs. Fakts, ka es jau toreiz biju tik daudz runājis par konkrēto rīcību, proti, pirms es, iespējams, varēju paredzēt, ka notiks tas vai tas, pierādīja, ka es to visu pēc fakta vienkārši neizdomāju, lai "izskatītos gudrs".

Tas patiešām lika domāt par to. Dramatiski pierādīja šī jautājuma nozīmīgumu. Un ļāva to ļoti viegli atcerēties.

Uz augšu

Es arī pastāvīgi norādīju uz mainīgajiem lielumiem un novērtēju - un vēlāk atkārtoti novērtēju - to lielumu.

Es teiktu apmēram tā:

Padomāsim par šīs jaunās informācijas iespējamām sekām... Potenciālais riska faktors A tagad ir lielāks. Agrāk tas bija zirņa lieluma. Tagad tas ir marmora lieluma. Tas nekļūs bīstams, kamēr nebūs basketbola bumbas lieluma. Tas vēl nav bīstams, bet tas pieaug. Mums tas ir jāuzrauga.

Vēlāk es varētu teikt to pašu, bet zirņus aizstāt ar marmoru... un marmoru ar golfa bumbiņu. Tad piebūrdīšu: "Tas ir tikai pakāpies par vienu pakāpienu".

Vai arī, ja tas tagad bija beisbola bumbiņas lieluma, tad tas bija pieaudzis par trim pakāpēm.

Whoppers

Es bieži izmantoju piemērus, kas saistīti ar milzīgiem pārspīlējumiem. Iemesli ir šādi:

Pirmkārt, tas ļoti skaidri norāda uz būtību.

Otrkārt, tas dramatisē šī jautājuma nozīmīgumu.

Treškārt, tas skaidri parāda, ka šis piemērs *NAV jāuztver burtiski*.

Piezīme: tam var būt pat *juridiskas* sekas. Piemēram, ja mani citē ārpus konteksta tiesas zālē.

Tas ir daudz svarīgāk, nekā vidusmēra cilvēks varētu iedomāties. Es to zinu no savas pieredzes.

Apgabala prokurors: *Jūsu godība, apsūdzētais ir tik asinskārs briesmonis, ka viņš pat draudēja saviem ienaidniekiem, ka viņus izkausēs eļļā!*

Aizstāvības advokāts: *Es iebilstu! Tas ir izrauts no konteksta. Jau nākamais teikums bija "Un sešus mēnešus atradās uz nekuries salās kopā ar savu sievu!"*

Ceturtkārt, humors palīdz *atvieglot situāciju* un mazina stresa līmeni.

Piektkārt, tā vienkārši ir daļa no *mana stila*. Tā teikt, mana "neprāta apakšgrupa".

Pēc piemēra ir norādīts pārspīlējuma lielums. Ir trīs līmeņi:

Pirmais līmenis

Es saku: *Protams, tas ir pārspīlēts!*

(Jā, tas acīmredzot nav iespējams!)

Otrais līmenis

Es saku: *Es nedaudz pārspīlēju, bet ne tik daudz, kā jūs, iespējams, domājat!*

(Pastāv **neliela** iespēja.)

Trešais līmenis

Es saku: *Es nedaudz pārspīlēju, bet ne tik daudz, kā jūs, iespējams, domājat!*

(Tā ir iespējama.)

Šie trīs līmeņi dažkārt atbilst "spēļu teorijā" izmantotajiem 5%, 50% un 95%. Tas ir ļoti noderīgi stratēģiskajā plānošanā, kur ir daudz nezināmu mainīgo lielumu.

Pat šķietami nenožīmīgs sīkums var ietekmēt svaru kausus. Tas var izraisīt pēkšņas un radikālas pārmaiņas.

Pretinieks

Policijas infiltrācija

Represīviem režīmiem ir trūkums. Viņi nezina, ko cilvēki *patiesībā* domā, jo cilvēki baidās to atklāti pateikt. Tas attiecas arī uz valsts amatpersonām. Pat policistiem.

Policijai ir grūts darbs! Viņi riskē ar savu dzīvību, lai aizsargātu godīgus pilsoņus no noziedzniekiem.

Iedomājieties, kā jūtas policists, kad viņu atstādina no krimināllietas tikai tāpēc, lai veiktu kratīšanu vai arestētu nevardarbīgus disidentus?

Iedomājieties, kā viņš jūtas, redzot, ka rūdīts noziedznieks tiek atbrīvots tehniski... un pēc tam redz, ka nevardarbīgs disidents tiek notiesāts tikai tāpēc, ka tiesnesis ir *pārspīlējis* - vai pat *ignorējis* (!) - likumu?

Vai arī par "domu noziegumu" soda bargāk nekā par vardarbīgu noziegumu?

Vai arī noziedznieks iznāk no cietuma priekšlaicīgi pēc nosacītas atbrīvošanas, bet disidentam gandrīz vienmēr ir jāizcieš pilns sods?

Ja neņemam vērā ideoloģiju, tas ir viens no iemesliem, kāpēc daudzi policisti vismaz piever acis.

Vienmēr ir grūti saglabāt noslēpumu. Īpaši, ja to zina daudzi cilvēki. Bet *šajā vidē* tas ir *vēl grūtāk*.

Tā rezultātā plaša mēroga operācijas pret mums neizbēgami cieš neveiksmi. Ir vajadzīgs tikai viens cilvēks, lai mūs brīdinātu. To ir viegli izdarīt bez riska.

Lielākie masveida uzlidojumi, ko atceros, notika laikā, kad es biju Eiropā. Plašsaziņas līdzekļi šos reidus slavēja kā milzīgu policijas uzvaru. Vēlāk es ieguvu piekļuvi faktiskajiem valdības dokumentiem. Faktiski konfiscēto materiālu daudzums bija niecīgs salīdzinājumā ar mūsu gada produkciju.

Turklāt pat tiem nedaudzajiem notiesātajiem, kas patiešām tika notiesāti, tika piespriesti tikai naudas sodi. Ieslodzījuma nav!

Es toreiz komentēju:

Es labprāt daļu no katras produkcijas sūtītu tieši politiskās policijas galvenajai pārvaldei. Tas ietaupītu nodokļu maksātāju naudu. Es pat ļautu policijai "pārtvert" lielāku daļu mūsu sūtījumu nekā tagad. Apmaiņā pret to es vienkārši lūdzu, lai pēc katras piegādes viņi saceltu lielu troksni par savu lielo uzvaru. Tā rezultātā iegūtā publicitāte ir daudz vērtīgāka par upurēto materiālu izmaksām.

Kā man stāstīja, kaut kas līdzīgs jau ir izplatīta prakse starp liela mēroga narkotiku tirgotājiem.

* * * * *

Viesojoties pie drauga vidēja lieluma pilsētā, pie durvīm atskanēja klauvējiens. Viņa draugs ienāca un apsēdās pretī man.

Vispirms mans draugs iepazīstināja mani ar otru vīrieti. Viņš bija vietējās policijas priekšnieks. Tad viņš iepazīstināja mani.

Šis policijas priekšnieks uzreiz zināja, kas es esmu. Viņš tik ātri uzlēca no krēsla, ka tas mani pārsteidza. Tad viņš sirsnīgi paspieda man roku un iesaucās: *Man ir tas gods jūs satikt!*

Policijas mentalitāte

Mans draugs Vally bija pārbēdzis no Austrumu bloka, kur viņš bija strādājis policijā. Viņa tēvs bija policijas ģenerālis. Viņš man stāstīja savu tēva stāstu šādi.

Starp pasaules kariem viņa tēvs bija policists demokrātiskā režīmā.

Kad vācieši okupēja viņa valsti, viņi viņam uzdeva divus jautājumus:

Pirmkārt, vai vēlaties palikt policists?

Viņa atbilde bija "jā".

Otrkārt, vai jūs paklausīsiet rīkojumiem?

Viņa atbilde atkal bija "jā".

Vācu okupācijas laikā viņš palika policists.

Kad ieradās krievi, viņi viņam uzdeva tos pašus divus jautājumus. Un viņš sniedza tās pašas divas atbildes.

Viņš palika policists. Galu galā viņš policijā ieguva ģenerāļa dienesta pakāpi!

Es neatceros, vai viņš strādāja "kriminālpolicijā" vai "politiskajā policijā". Tas var izklausīties dīvaini, bet, manuprāt, tam nav lielas nozīmes.

Cits mans draugs sūdzējās, ka viņš ar tiem pašiem politiskās policijas aģentiem sastapies trīs režīmos pēc kārtas. Neskatoties uz to, ka visi trīs režīmi bija pilnīgi atšķirīgas un savstarpēji naidīgas ideoloģiskās piederības! (Veimāras Republika, Trešais reihs un tā sauktā Vācijas Federatīvā Republika).

Tas atkal var šķist dīvaini, īpaši amerikāņiem. Taču to ir vērts paturēt prātā.

Tie paši policisti, kas kādreiz aizstāvēja ASV konstitūciju, kādu dienu varētu paklausīt valdības pavēlēm, kura "aizstāv demokrātiju", ieslodzot cietumā kritiķus un disidentus!

Tas jau ir noticis gan Austrumeiropā, gan Rietumeiropā. Tas varētu notikt arī Amerikā.

* * * * *

No gaišākas puses, reiz biju liecinieks šādai aīnai. Tas pats austrumeiropietis un

vēl viens vīrietis no Centrāleiropas, kuriem abiem bija jūtams akcents, sēdēja restorānā pie galda. Viņi apsprieda ieročus. Pie tā paša galda sēdošais amerikānis bija apmulsis. Viņš brīnījās, ko domā cilvēki pie apkārtējiem galdiem.

Taču viņš atiebās. Pirms vīnu izvēles eiropieši bija pajautājuši, kāda ir vīnu raža. Kad viesmīle vērsās pie viņa, viņš teica, ka vēlas pienu. Taču viņam bija viens jautājums: *Vai jūs, lūdzu, varat man pateikt, kāda ir piena vīnogu raža?*

* * * * *

Arī šis amerikānis piedzīvoja pa pusei smieklīgu, pa pusei smagu pieredzi Pateicības dienas mielasta laikā.

Kāds bijušais palīgpolicists Austrumeiropā aprakstīja dažas lietas, ko viņš bija pieredzējis no pirmavota. To vidū bija arī cilvēku kauli, kas izkaisīti uz dzelzceļa. Kanibālisma rezultāts.

Amerikānis zaudēja apetīti.

* * * * *

Daudzi vecāka gadagājuma austrumeiropieši vienkārši neapspriestu neko sensitīvu telpā, kurā ir telefons. Pat tad, ja tas būtu klausulītājā. Amerikā dzimušie pusaudži par to smējās. Pēc gadiem tie paši bērni, tagad jau pusmūža vecumā, uzzināja, ka patiešām ir iespējams klausīties, pat ja telefons ir uz klausules!

"Ierobežota politiskā karadarbība"

Pirmkārt: Mēs vērsāmies pie valdības.

Mēs pieprasām tikai brīvību. Vārda brīvību. Pulcēšanās brīvība. Brīvība veidot savas partijas un piedalīties demokrātiskajos procesos. Ja cilvēki vēlas balsot par mums, tad viņiem ir jābūt iespējai to darīt. Ja viņi nevēlas par mums balsot, viņiem nav jābalso.

Jūs apgalvojat, ka mūs izslēdzat ārpus likuma, jo mēs esam drauds demokrātijai." Jūs esat drauds demokrātijai!!!!

Ja mēs mēģinām legāli darboties jūsu neskaidro likumu"ietvaros, jūs tik un tā vienkārši aizliedzat mūsu organizācijas. Ja mēs strādājam pagrīdē, mēs jau no paša sākuma esam ģelegāli." Mums draud bargāki sodi, bet mūs ir grūtāk atrast.

Pat ja esam spiesti doties pagrīdē, mēs aprobežojamies ar nevardarbīgu pretošanos. Mēs nevēlamies nevienam nodarīt pāri. Mēs vēlamies cilvēkus

pārliecināt, *nevis* nogalināt. *Mēs arī nevēlamies aizbildināties ar terorismu." Bet jūs tik un tā mūs dēvējat par teroristiem," pat ja jūs pašu policija apstiprina, ka tā nav taisnība!*

Mēs esam apņēmības pilni saglabāt nevardarbību. Taču ir acīmredzams, ka, pieaugot apspiestībai, arvien vairāk indivīdu rīkosies paši no izmisuma. - Jūs esat iemesls, nevis mēs! Mēs patiesībā atturam no terorisma gan tāpēc, ka piedāvājam nevardarbīgu alternatīvu, gan tāpēc, ka izmantojam savu ietekmi, lai mudinātu uz atturību!

Ja mēs iegūsim brīvību, mēs labprāt ievērosim demokrātijas noteikumus."

Ja mēs iegūsim varu ar nevardarbīgas revolūcijas palīdzību, mēs piedāvāsim saviem bijušajiem pretiniekiem dāsnu imunitāti.

Ja kādu dienu jūsu apspiešana izraisīs bruņotu sacelšanos, tad visas likmes ir izslēgtas! Tad nevienam nav nekādas kontroles!

Mēs esam gatavi mirt par savu mērķi. Vai jūs?

Cik daudzi no JŪSU darbiniekiem ir gatavi mirt par jūsu režīmu?

Cik daudzi no JŪSU tā sauktajiem līderiem?

Mēs zinām, ka valdība nedos mums brīvību bez cīņas. Mēs vienkārši darījām visu, kas bija mūsu spēkos, lai šis konflikts *nebūtu vardarbīgs*.

Otrkārt, mēs informējam valdības amatpersonas kā *privātpersonas*.

Ir trīs veidu valsts amatpersonas:

Pirmkārt, tie, kas, teiksim, nav tik entuziasma pilni un rūpīgi. Acīmredzot šīm saprātīgajām amatpersonām no mums nav jābaidās.

Otrkārt, tie, kas ir apzinīgi, bet ne pārmērīgi. Arī šiem ierēdņiem, kas rīkojas saskaņā ar grāmatu, no mums nav jābaidās.

Treškārt, tie, kas ir izteikti pārmērīgi. Šie fanātiķi netiks aizmirsti. Viņi tiks tiesāti. Ja vien mēs nepiešķirsim vispārēju amnestiju, iespējams, apmaiņā pret kādu valdības piekāpšanos.

Parasti ierēdnim ir zināma *rīcības brīvība*. Mums jācenšas to precīzi novērtēt un attiecīgi rīkoties. Ja mēs prasām *pārāk daudz*, viņš nespēj izpildīt prasību un ir spiests nonākt strupceļā. Mums vienmēr ir jācenšas *atslābināt*, nevis saasināt saikni starp ierēdni un valdību.

Dažkārt man ir bijusi atklāta, sirsnīga saruna ar valdības ierēdni viens pret vienu.

Daudzas reizes mums izdevās rast saprātīgu un abpusēji pieņemamu problēmas risinājumu.

Citreiz viņa seja kļuva balta...

Šādi gadījumi bija reti. Parasti bija pārāk liels risks, ka var notikt pretējas darbības un potenciāli nopietna situācijas saasināšanās. Parasti vislabākais ir *pozitīvs pastiprinājums*. Pat *negatīvu pastiprinājumu* ir drošāk panākt ar *humora* palīdzību.

Policijas informatori

Kad man bija pieejami apjomīgi valdības dokumenti par policijas informatoriem, es biju pārsteigts par to, cik nožēlojams bija to skaits un kvalitāte.

Viens cilvēks apgalvoja, ka viņš ir mans tuvs personīgais draugs. Viņa apraksts par manu ārējo izskatu bija ļoti neprecīzs! Tomēr viņam izdevās saņemt informatora algu vairāk nekā gadu. Viņš pat panāca, ka valdība apmaksāja vairākus ceļojumus uz ārzemēm!

Reizēm ziņotāja identitāte tiek atklāta vienkāršas birokrātiskas kļūdas dēļ. Tas ir saprotams. Dažkārt dokumentu apjoms ir tik liels, ka, lai tos visus izlasītu, vismaz uz dažām nedēļām ir jāaizver kamerā!

Par laimi, man ir bijusi šāda iespēja! Man bija pietiekami daudz laika, lai rūpīgi izpētītu apjomīgu lietu par lielu lietu, kas man bija ļoti tuva. Šī informācija vien būtu bijusi, teiksim, viena gada manas dzīves vērtā. Nemaz nerunājot par pašu prieku un smiekliem!

NSDAP/AO ir pasaulē lielākais Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās

